

[Thorvil Kristensen.]

nævne, er det store lånebehov, som den højtærede finansminister talte om. Jeg skal ikke iøvrigt gå nærmere ind på dette, men kun sige, at jeg har forstået det sådan, at den politik, den nuværende regering vil føre på dette punkt, ikke afviger meget fra den, vi førte, måske slet ikke og i hvert fald ikke væsentligt, og det er jeg naturligvis tilfreds med. Men det, der er ulempen, er dette, at statens udlånsvirksomhed er så stor, og derfor bliver der brug for at dække et stort lånebehov, så længe staten har denne store udlånsvirksomhed, og det er jo ikke bare et spørgsmål om boligstøtten, som jeg har talt om før, men også om visse andre ting. Her vil jeg gerne gøre en enkelt bemærkning.

Den højtærede statsminister har bebudet et forslag om anvendelsen af de sidste Marshallmidler. Derom skal der jo forhandles, dels med folketinget, for at det kan blive til en lov, og dels med de amerikanske myndigheder. Efter visse forhandlinger lovede den foregående regering i fjor, at vi ville tage en forhandling med folketingets partier, før vi førte forhandlingerne med amerikanerne, og jeg går ud fra, at den nuværende regering vil gøre det samme; jeg vil i hvert fald henstille det, for det er jo vanskeligt at ændre en overenskomst, som er sluttet med et andet lands regering.

Jeg skal gøre et par bemærkninger om vor udenlandske gæld på et senere tidspunkt.

Jeg vender mig nu til det, den højtærede minister sagde om vor økonomiske situation. Herom sagde den højtærede finansminister, at der var sket en tilpasning efter inflationsbølgen, og denne tilpasning havde i mange henseender ført til en gunstig situation. Jeg vil gerne takke for denne bemærkning, som jo korrigerer en hel del af, hvad der er blevet sagt til den tidligere regering under valgkampen. Jeg vil gerne dertil føje, at hele linien i den højtærede finansministers tale er sådan, at der er flere, der i de sidste dage har sagt til mig, at denne tale var omtrent sådan, som jeg kunne have holdt den, og sådan som de taler, der er blevet holdt ved de tilsvarende lejligheder under den foregående regering.

Jeg er enig med dem, der har sagt noget sådant, og jeg er naturligvis glad for det. Jeg kan ikke lade være med at sige, at dette i forbindelse med den højtærede finansmini-

sters bemærkninger om en gunstig situation — der måske endda var stærkere, end jeg ville have fremsat dem — er en virkningsfuld imødegåelse af megen billig kritik, som den foregående regering var ude for, ikke mindst fra socialdemokratisk side, under sidste sommers to valgkampe.

Overhovedet har det jo vakt stor opmærksomhed her i landet, både i dette hus og udenfor, at der er sket en så stærk forandring i tonefaldet hos det ærede socialdemokratiske parti i løbet af de sidste godt og vel to måneder. Når det er en forandring til det bedre, skal man jo være glad for det, og jeg er også glad derfor; men jeg kan ikke lade være med at sige, at det er noget betænkeligt, hvis det bliver sådan, at man kan tjene stemmer i en valgkamp på at vække forventninger, som det meget hurtigt viser sig, at man ikke kan opfylde. Det er udfra et demokratisk synspunkt ikke heldigt. Men iøvrigt glæder jeg mig naturligvis over den tone, som var i den højtærede finansministers tale, og jeg skal ikke gå mere ind på fortiden; det er jo fremtiden, der må interessere os, når vi taler om finanspolitik.

Med hensyn til fremtidsvurderingen kan jeg i virkeligheden i det store og hele erklære mig enig med den højtærede finansminister i det, han sagde i sin tale, men jeg vil gerne supplere hans bemærkninger på visse punkter, fordi det jo er ting, som må optage os meget stærkt.

Der er vel grund til netop nu at tale mere om fremtiden på lidt længere sigt, end der har været i de senere år, idet vi netop ved det sidste regeringsskifte stort set har stået ved afslutningen af en økonomisk periode, der begyndte med Koreakrigens udbrud for godt 3 år siden, og som repræsenterede et kredsløb, der vel nu i det store og hele er afsluttet, nemlig den inflationsbølge med dens stærke belastning af Danmarks betalingsbalance, som den højtærede finansminister talte om. Når nu det er ved at være et overstået kapitel, må vi se på vore udsigter længere fremover; de er jo også afgørende med hensyn til mulighederne for den reformpolitik, der blev talt så meget om under den sidste valgkamp.

Jeg vil da gerne sige et par ord om det, den højtærede minister sagde om bytteforholdet i vor udenrigshandel, som er noget